Súd:	Okresný súd Michalovce
Spisová značka:	5C/98/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu:	0019207487
Dátum vydania rozhodnutia:	26. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Milan Mitterpák
ECLI:	ECLI:SK:OSMI:2023:0019207487.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce sudca JUDr. Milan Mitterpák v spore žalobcu: A. B. B., nar. XX. X. XXXX, bytom C. D. E. XXXX/XX, XXX XX E., zastúpený JUDr. Jánom Farkašom, advokátom, Námestie slobody č. 7, 071 01 Michalovce proti žalovanému: F. G., nar. X. X. XXXX, H. B. I. XXXX/X, XXX XX E. v konaní o ochranu osobnosti s náhradou nemajetkovej ujmy takto

r o z h o d o l :

I.Z a s t a v u j e konanie o zaplatenie nemajetkovej ujmy v sume 1999,01 EUR.

II. Žalovaný j e p o v i n n ý o d s t r á n i ť na profile žalobcu internetového prehliadača Google recenziu v tomto znení:
„F. B. pre svoju chamtivost presvedcil moju neter aby podpisala dedicstvo po nebohom otcovi ktory zanechal iba dlhy. Mlade dievca teraz splaca otcove dlhy koly nenazranosti notara Lehena. Hlavne ze on ma svoju odmenu. Zadav sa ty chamtiva hnida!!!!“ a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Na rovnakom mieste a v rovnakej veľkosti písma je žalovaný p o v i n n ý o s p r a v e d l n i ť sa uverejnením textu:
„F. G. sa týmto ospravedlňujem JUDr. Ladislavovi Leheňovi, notárovi so sídlom v Michalovciach, ul. Špitálska č. 5, za nepravdivé tvrdenia, ktoré som zverejnil na jeho profile, ktoré boli a sú nepravdivé.“ a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, ktoré ospravedlnenie je žalovaný povinný strpieť do budúcna, na dobu neurčitú.

IV. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi nemajetkovú ujmu v sume 0,99 €, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V. Žalobcovi súd p r i z n á v a nárok na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov prvoinštančného konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

VI. Žalobcovi súd p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou došlou na tunajší súd dňa 11. 12. 2019 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného povinnosťou odstrániť na profile žalobcu internetového prehliadača Google recenziu. Zároveň, aby sa žalovaný žalobcovi ospravedlnil textom, ktorý naformuloval samotný žalobca s povinnosťou žalovaného zaplatiť žalobcovi 2 000,- EUR a s priznaním nároku na náhradu trov konania zo strany žalovaného v prospech žalobcu. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že na profile žalobcu internetového prehliadača Google je zverejnená recenzia F. G. v tomto znení: „Pán B. pre svoju chamtivosť presvedčil moju neter aby podpísala dedičstvo po nebohom otcovi, ktorý zanechal iba dlhy. Mladé dievča teraz spláca otcove dlhy kôly nenažranosti notára B.. Hlavné že on má svoju odmenu. Zadav sa ty chamtivá hnida!!!!“ Uvedený prehliadač je prístupný komukoľvek na svete, kto má možnosť na internetové pripojenie. V osobe žalobcu sa jedná o notára, ktorý bol štátnym notárom od 01.11.1985, súkromnú notársku kanceláriu v súvislosti so zmenou legislatívy prevádzkuje od 01.01.1993 až doposiaľ. Za celé toto obdobie nebol disciplinárne riešený, nemá s nikým žiaden konflikt, pri výkone svojho povolania ako notára nikomu neublížil, nikoho nenútil, aby niečo podpísal, niečo konal, alebo sa niečoho zdržal. Z vyššie uvedených dôvodov žalobca, keďže sa s osobou menom F. G. nikdy nestretol osobne, v súkromnej sfére, ako aj pri notárskej činnosti, podal oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu na neznámu osobu už aj preto, že v poslednom čase sú veľmi rozšírené tzv. falošné profily. V trestnom konaní vedenom pred Okresným riaditeľstvom policajného zboru v Michalovciach, Odbor kriminálnej polície, 1. oddelenie vyšetrovania, J. X, E., vedenom pod ČVS: ORP-852/1-VYS-MI-2019, bol vypočutý aj podozrivý F. G., gen. ako v rubrike. Vo svojom výsluchu okrem iného uviedol, že „asi pred piatimi rokmi zomrel jeho švagor A. K., ktorý bol manželom jeho sestry. Po jeho smrti ostali len dlhy. Jeho neter A. K. sa mu po dedičskom konaní vyplakala, kedy to bolo, na to si nespomenul. Teda A. mu povedala, že bola na dedičskom konaní u JUDr. Leheňa, ktorý ju mal presvedčiť o tom, aby podpísala dedičské konanie po jej neb. otcovi, aj napriek tomu, že sama A. vedela, že jej otec nič nezanechal a ostali po ňom len dlhy. Predtým ako A. išla k B. na dedičské konanie jej hovorili, aby nič nepodpisovala, a ona sama sa chcela práve kvôli dlhom po jej nebohom otcovi vzdať dedičstva. Do dňa výsluchu spláca jeho neter dlhy po jej otcovi. Preto bol veľmi nahnevaný, smutný z toho, že nevinné dievča musí splácať dlhy, a tak v tej zlosti asi pred dvoma rokmi sadol za svoj počítač čo má doma a napísal pánu B. spomínanú recenziu. Nechcel tým pána B. uraziť, ani mu nejako ublížiť, alebo ho poškodiť... Nechcel recenziou poškodiť povesť pána B., alebo jeho notársku prácu, bol to jeho názor a bolo v návale hnevu a zlosti. Každý v demokratickej spoločnosti má predsa právo vyjadriť svoj vlastný názor.“ Ku dňu podania tohto žalobného návrhu uvedená trestná vec pre podozrenie zo spáchania prečinu ohovárania podľa §-u 373 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zákona, nebola právoplatne ukončená. Hoci žalovaný pred vyšetrovateľkou prejavuje svoju ľútosť nad svojim konaním, na strane druhej svoju recenziu uvedenú v čl. I žaloby neodstránil a žalobcovi sa neospravedlnil a táto sa nachádza na profile žalobcu aj ku dňu podania tohto žalobného návrhu. Skutočnosti uvedené žalovaným pred OČTK sa nezakladajú na pravde. Je pravdou, že žalobca ako súdny komisár prejednával dedičstvo po poručiteľovi Jiří O. a to v konaní pod sp. zn. Dnot146/2014 - Le, sp. zn. súdu 21D/726/2014, v ktorom konaní neter žalovaného A. K. prevzala záväzky po svojom otcovi, zároveň však dedila aktíva a to podiel na domovej nehnuteľnosti, pričom čistá hodnota dedičstva presahovala výšku dlhov. V tomto dedičskom konaní dedičia F. K. a A. K. boli oboznámení s pasívami poručiteľa, boli riadne oboznámení s možnosťami uznať alebo neuznať pasíva poručiteľa. Po tomto zákonnom poučení modifikovali pasíva a to tak, že jednu pohľadávku celkom neuznali, niektoré pohľadávky uznali v celom rozsahu a z ďalšej pohľadávky uznali iba do výšky jej istiny. To všetko je obsahom dedičského spisu Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 21D/726/2014. Vo vyhlásení sa dedičia vzdali práva opravného prostriedku, pojednávanie prebehlo štandardne a bez rušivých momentov. Zo strany účastníkov konania o dedičstve neboli vznesené námietky, pripomienky, odvolania, sťažnosti a podobne. Žalovaný nebol účastníkom tohto dedičského konania a ani žiadneho účastníka nezastupoval. Tvrdenia žalobcu sa preto nezakladajú na pravde. Žalobca podáva túto žalobu podľa §-u 11 a násl. Občianskeho zákonníka z dôvodu, že došlo k porušeniu jeho občianskej cti, bolo porušené právo na ochranu jeho mena, pričom napriek trestnému konaniu žalovaný škodlivé následky nemá záujem dobrovoľne odstrániť. Právo na ochranu občianskej cti a ľudskej dôstojnosti zahŕňa okrem civilných spoločenských vzťahov aj právo na česť v odborných kruhoch. Žalobca žiada, aby žalovaný upustil od neoprávneného zásahu, ospravedlnil sa a za konanie žalovaného žiada satisfakciu, t.j. primerané zadosťučinenie. Okrem týchto pomenovaní žalovaný poškodil žalobcu po odbornej stránke, keď spochybnil na verejných stránkach jeho odbornosť a profesionalitu, keď svoj nepravdivý subjektívny názor prezentoval ako skutočnosť. Recenziu žalovaného čítalo množstvo ľudí, žalobcu oslovili kolegovia, známi, rodinní príslušníci i ľudia, ktorí ho poznajú (niektorých po mene žalobca ani nepozná) s tým, že čo sa dialo, čo sa stalo, o akú vec sa jedná, o čo vo veci išlo a pod., pretože takéhoto, ako je to opísané v recenzii ho nepoznajú. Konaním žalobcu došlo k porušeniu práv žalobcu aj podľa čl. 8 Dohovoru o

ochrane ľudských práv a základných slobôd (209/1992 Zb.) z roku 1950, ktorý bol ČSFR ratifikovaný 18.03.1992 (ďalej len Dohovor): „Čl. 8 - Právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života (1) Každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.“ ESĽP mnohokrát potvrdil, že Dohovor je žijúci nástroj a jeho ustanovenia je potrebné vykladať vo svetle súčasných podmienok v spoločnosti. Pre účely tohto konania je rozhodujúce, že ESĽP sa už tiež priamo zaoberal aj informáciami zverejnenými na internete, vrátane diskusných fór a s nimi súvisiacimi zásahmi do práva na rešpektovanie súkromného života. V týchto prípadoch ESĽP akceptoval rozhodnutia domácich súdov, ktoré sa týkali znevažujúcich komentárov voči jednotlivcovi a ktoré vyslovili, že došlo k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti, resp. práva na rešpektovanie súkromného života. Podľa výkladu ESĽP (12566/03, § 38, ECHR 207-XII) bolo stanovené, že ochrana reputácie (dobrej povesti) spadá pod pojem súkromný život a teda aj pod ochranu čl. 8 Dohovoru. Zároveň bolo konštatované, že tento článok sa vzťahuje aj na profesionálne a obchodné aktivity jednotlivcov, keďže ľudia v značnej miere vstupujú do rôznych vzťahov s inými osobami práve v rámci svojho pracovného života a že nie je možné jednoznačne odlíšiť profesionálne a súkromné aktivity jednotlivcov. Recenzia žalovaného presiahla hranice prijateľnej kritiky osoby žalobcu a teda nemôžeme sa stotožniť s jeho výkladom demokracie, ktorý uviedol pred OČTK a síce, že každý v demokratickej spoločnosti má právo vyjadriť svoj vlastný názor. Urážlivá a znevažujúca povaha kritiky žalovaného nie je proporcionálna medzi ústavne garantovaným právom na ochranu dobrého mena a súkromia žalobcu a na druhej strane s právom na slobodu prejavu žalovaného. Použitie takýchto výrazov a slovných zvratov nepochybne je neprimerané, hanlivé a neadekvátne cieľu, ktorý žalovaný zverejnením komentára sledoval. Vzhľadom na použité slová je zjavné, že žalovaný chcel žalobcu uraziť, poškodiť ho v jeho profesii ako notára, čím neoprávnene zasiahol do jeho chránených osobnostných práv na ochranu osobnosti. Sloboda prejavu ako základné právo sa chráni len v takej miere a rozsahu, ak jeho uplatnením nedôjde k neoprávnenému zásahu do práv chránených ust. §-u 11 a násl. Občianskeho zákonníka. Cieľom kritiky má byť náprava určitého negatívneho javu, nie však urážky cti, poníženie, zosmiešnenie, škandalizácia alebo znevážení ľudskej dôstojnosti fyzickej osoby. Ak kritika vybočí z medzí jej prípustnosti, ide o exces, ktorý predstavuje neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby, so všetkými s tým spojenými následkami občianskoprávnej zodpovednosti osoby, ktorá sa takéhoto zásahu dopustila. Pri hodnotení hore označených skutočností by mal súd prihliadať tiež na postavenie žalovaného ako bežného občana, na ktorého sa nevzťahuje zvýšená ochrana. Žalovaný nie je novinárom, ani osobou verejne činnou. Berúc do úvahy všetky označené okolnosti, za ktorých k porušovaniu práva došlo a ku dňu podania žalobného návrhu aj dochádza, náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 2.000,- € je minimálna a primeraná povahe, intenzite a trvaniu neoprávneného zásahu žalovaného do osobnostných práv žalobcu. Občiansky zákonník v ustanoveniach §-u 11 a nasledujúcich, poskytuje ochranu osobnosti subjektom, proti ktorým smeroval zásah znižujúci ich vážnosť, dôstojnosť a česť, a ohrozujúci ich postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy (§ 11 Občianskeho zákonníka). Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov, a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie (§ 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (§ 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Výšku náhrady podľa ods. 2 cit. ustanovenia, určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo (§ 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka). Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že ak môže byť vzniknutá nemajetková ujma na osobnosti postihnutej fyzickej osoby primerane vyvážená niektorou z foriem morálneho zadosťučinenia, poskytnutie príslušnej morálnej satisfakcie treba uprednostniť. Len v tých prípadoch, ak došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo zníženiu jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere a kde intenzita tohto zásahu nie je primerane napraviteľná inými právnymi prostriedkami, treba považovať za opodstatnené a spravodlivé priznanie zadosťučinenia v peniazoch. Vzhľadom na vyššie uvedené sa žalobca týmto žalobným návrhom voči žalovanému domáha aj priznania peňažného zadosťučinenia. Na základe vyššie uvedených skutočností, ktoré sa nezakladajú na pravde, resp. sú hrubo skreslené, žalovaný porušil a porušuje zákonom chránené právo žalobcu na ochranu osobnosti, a to občianskej cti a ľudskej dôstojnosti.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 5. 3. 2020 na č. l. 30 - 31 spisu okrem iného uviedol, že na stránke Google uviedol negatívnu reakciu na notársku činnosť JUDr. Leheňa, ale iba vo vzťahu k predmetnému dedičskému konaniu sp. zn. 21D 726/2014 v dôsledku ktorého, jeho neter A. K. prijala

dedičstvo, ktorým si spôsobila iba problémy a to tie, že toho času z pasív, ktoré prijala sa medzičasom stali exekučné tituly. Pred tým, ako išla za notárom JUDr. Leheňom, tak sa spolu s jej matkou radili, aby v žiadnom prípade neprijala žiadne dedičstvo, pretože jej otec bol za života alkoholik a nevlastnil majetok. Po návšteve u JUDr. Leheňa mu neter povedala, že dedičstvo bola defacto prinútená prijať, pretože bol na ňu akoby robený nátlak, kde notár argumentoval tým, že dedičstvo nie je pasíne, ale aktívne. JUDr. Leheň na neho podal trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania prečinu ohovárania podľa § 373 ods. 1, 2 písm. c/ Trestného zákona s tým, že navrhol zabezpečiť rozhodnutie o tomto trestnom oznámení do spisu. Poukázal na to, že notár je verejný činiteľ a je osobou, ktorá má dbať nie len na zákonnosť pri výkone tohto povolania, ale aj určité morálne zásady, ktoré boli v tomto prípade z dôvodu finančných záujmov na strane notára absolútne ignorované. Zároveň navrhol vypočuť ako svedka jeho neter a taktiež jeho sestru.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 15. 5. 2020 na č. l. 41 spisu k vyjadreniu žalovaného okrem iného poukázal na judikatúru Českého Najvyššieho súdu a Slovenského Najvyššieho súdu podľa ktorých dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať skutočnosti, ktoré sú obsahom zásahu do osobnosti občana zaťažuje žalovaného. Žalobca nesúhlasil s výsluchom navrhnutých svedkov zo strany žalovaného.

4. Svedkyňa A. K. vo svojej výpovedi pred súdom na č. l. 56 - 58 spisu okrem iného uviedla, že na prejednanie dedičstva u notára JUDr. Leheňa notárovi povedala spolu s bratom, že sa chcú zrieknuť dedičstva po nebohom otcovi, nakoľko tento mal iba dlhy. Pod hrozbou nejakej pokuty zo strany notára, tento zmenil jej vôľu, ako aj vôľu jej brata - rozhodnutie a podpísala dedičstvo, pričom presne ani nevedela, že čo. Následne začali chodiť upomienky a výzvy. Tieto skutočnosti riešila s mamou a taktiež aj s ujom, t. j. žalovaným, ktorý o všetkom vedel. Je pravdou, že JUDr. Leheň im povedal, že môžu ručiť za dlh, iba do výšky zdedeného majetku, ale napriek tomu ona nechcela nič. O možnosti odmietnuť dedičstvo nebola poučená.

5. Svedkyňa L. K., sestra žalovaného vo svojej výpovedi pred súdom na č. l. 58 - 59 spisu okrem iného uviedla, že od svojich detí vie, že notárovi pri prejednaní dedičstva povedali, že sa chcú zrieknuť dedičstva po svojom otcovi. Na čo on im povedal, že jeden z nich musí podpísať , nakoľko dostanú pokutu. Toto jej porozprávali jej deti, ktoré boli prítomné pri prejednaní dedičstva. Následne začali chodiť upomienky, resp. výzvy. Dcéra musela začať platiť, nakoľko jej začali sťahovať z jej účtu peniaze, od exekútorov jej začali chodiť výzvy. V dôsledku čoho sa s nimi skontaktovala a dohodli sa na splátkach v súvislosti s úhradami jednotlivých záväzkov. Dedičské rozhodnutie nečítala. Jej deti boli donútené podpísať dedičstvo a bolo to preto, že notár sa im vyhrážal, že zaplatia pokutu.

6. Okresný súd Michalovce rozsudkom sp. zn. 5C 98/2019 zo dňa 19. 5. 2021 zamietol žalobu žalobcu a zároveň žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

7. Proti rozsudku včas podal odvolanie žalobca, a to proti výroku I. napadnutého rozsudku, t.j. v časti, ktorou súd žalobu zamietol. Žalobca/odvolateľ nesúhlasil s
právnym záverom súdu a podané odvolanie zdôvodnil odvolacími dôvodmi podľa
365 ods. 1 písm. b/,f/ a h/ CSP. Dôvodil, že zverejnenú recenziu nemožno považovať za oprávnenú kritiku voči nemu - žalobcovi, ktorá nie je hanobením a zneuctením žalobcu. Použité slovné zvraty a spojenia „chamtivosť", „nenažranosť notára", „zadav sa ty chamtivá hnida", sú bez ďalšieho dokazovania hanobením a zneuctením osoby žalobcu. Nejedná sa ani o hodnotiaci úsudok, ale o skutkové tvrdenia vychádzajúce z nepravdivých informácií, ktoré pred súdom neboli preukázané. Prezentáciu svojej osoby mal za zaujatú, výlučne jednostrannú a najmä negatívnu. Uviedol, že z rozsudku súdu a jeho odôvodnenia nie je možné zistiť, či sa súd oboznámil s dedičským spisom sp. zn. 21D/726/2014, ktorý zaznamenáva priebeh konania o dedičstve. Tvrdil, že súd okrem dedičského spisu si mal zabezpečiť a pripojiť aj spisy Okresného súdu Michalovce sp. zn. 7Ro/365/2013 z 30.1.2014, rozhodnutie sp. zn. 3T/151/2013 z 27.8.2013 a uznesenie sp. zn. 15C/216/2008 zo 16.12.,2008, z ktorých by si vytvoril obraz o poručiteľovi, spôsobe jeho života, jeho zodpovednosti k rodine. Namietol, že súd neposudzoval vec v širšom kontexte, ale sa sústredil iba na nejaký hodnotiaci úsudok. Tvrdil, že výrazy žalovaného voči

notárovi v predmetnej recenzii nie je potrebné dokazovať a zvažovať, ale ich správne vyhodnotiť v širších súvislostiach. Rozhodnutie súdu nemal za riadne zdôvodnené. Žalobca sa ohradil voči nepravdivým tvrdeniam svedkyne A. K., podľa ktorej dedičom hrozil nejakou pokutou. Uviedol, že medzi skutkovým tvrdením (faktom) a hodnotiacim úsudkom je z hľadiska dôkazného bremena rozdiel v tom, že pri faktoch odporca dokazuje pravdivosť ním vysloveného skutkového tvrdenia (faktu), v prípade hodnotiaceho úsudku odporca dokazuje pravdivosť skutočností, informácií, podkladov, z ktorých jeho hodnotiaci úsudok vychádzal a logickú súvislosť medzi informáciami, podkladmi, skutočnosťami slúžiacimi na vyslovenie vlastného hodnotiaceho úsudku a obsahom tohto hodnotiaceho úsudku. Kritiku žalovaného mal za neoprávnenú a neprimeranú, objektívne spôsobilú zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu, jeho občianskej cti, vážnosti a dôstojnosti a taktiež spôsobilú poškodiť jeho profesijnú česť, keďže takýmto zásahom by sa cítil dotknutý na cti a vážnosti každý, kto by sa nachádzal na mieste žalobcu. Internetové šírenie informácií je oveľa agresívnejší a rýchlejší spôsob komunikácie a šírenia informácií ako bežné médiá - tlač, časopisy, televízia, pretože na rozdiel od nich tu klamlivá informácia zostáva a šíri sa aj osobám, ktoré v daný moment nie sú zúčastnené diskusie, je prístupná každému kto má pripojenie na internet. Poukázal na uznesenie NS SR z 18.2.2010 sp. zn. 3Cdo/137/2008, v zmysle ktorého, „Ak došlo k zásahu do súkromia, nie je profesnou povinnosťou dotknutej osoby preukazovať, že neoprávnený zásah pôsobil difamačne a mal za následok zníženie jej vážnosti a dôstojnosti v spoločnosti“. Takisto poukázal na R 45/2000, podľa ktorého „Ak neoprávnený zásah mal širokú publicitu, takýto zásah v podstate zakladá nárok oprávnenej osoby domáhať sa nemajetkovej ujmy v peniazoch“. Poukázal a citoval aj z ďalších súdnych rozhodnutí. Uviedol, že hranicami kritiky sa zaoberá rozsudok NS SR 3Cdo 61/2000. Otázkou kritiky sa zaoberal aj Najvyšší súd ČR v rozhodnutí 30Cdo 3567/2010. V ďalšom žalobca poukázal aj na nález Ústavného súdu SR IV. ÚS 472/2012, sp. zn. II. ÚS 261/06, nález Ústavného súdu ČR IV. 23/05 a poukazujúc na uvedené mal za to, že súd prvej inštancie vykonané dôkazy nesprávne vyhodnotil a dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď si osvojil tvrdenie svedkyne A. K. a tvrdenia žalovaného a svedkyne L. K., ktorí na dedičskom konaní ani neboli prítomní. Súd sa nezaoberal rozpormi výpovedí týchto svedkov s notárskou zápisnicou vo veci 21D/726/2014. Taktiež súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď obsah správnej právnej normy (§ 11 a § 13 Občianskeho zákonníka, čl. 26 Ústavy SR a čl. 10 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) nesprávne interpretoval. Tieto normy explicitne uvádzajú dôvody obmedzenia slobody prejavu. Ochranu nepožívajú prejavy, ktoré obsahujú nepravdivé skutočnosti alebo neprimerané hodnotiace úsudky. Slovné spojenia a výrazy, ktoré použil žalovaný treba jednoznačne považovať za výroky difamačné, urážlivé a hanlivé, ktorých cieľom bolo žalobcu znevážiť a poškodiť.Navrhol preto zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie.

8. Žalovaný v reakcii na odvolanie žalobcu uviedol, že svojou recenziou na internetovom portáli Google ho v žiadnom prípade nechcel poškodiť ako notára. Za fakt označil, že keby notár (t.j. žalobca - pozn. odvolacieho súdu) nepresvedčil jeho neter A. K., aby podpísala dedičstvo po svojom nebohom otcovi, nemusel by sa riešiť pred súdom tento spor. Uviedol, že aktíva dedičstva spočívali v malom podiele (1/12) domu v M. H. K. XXX. Predmetná nehnuteľnosť je neobývateľná chatrč bez oplotenia, zavedenej vody, elektriny a plynu, navyše zaťažená exekúciami. Preto neter poučil, aby v žiadnom prípade nič nepodpísala a dedičstva sa vzdala. Osvedčenie o dedičstve určuje všeobecnú cenu majetku 1.722 eur, výšku dlhov 1.338,88 eura a čistú hodnotu dedičstva 382,12 eura, dôvodil, že preto on a jeho sestra poučili dedičov, aby dedičstvo neprijali, pretože mali on a jeho sestra vedomosť o aktívach a pasívach dedičstva. F. K. sa dedičstva vzdal, ale A. K. notár presvedčil, aby dedičstvo prijala a zastrašil ju pokutou. Jeho neter A. K. v dobe pred dedičským konaním ukončila štúdium a bola nezamestnaná, nemala príjem, pohľadávky nedokázala splácať. Neskôr sa zamestnala a ku dňu podania vyjadrenia sú všetky dlhy splatené. Podotkol, že mladé dievča, polosirota v skutočnosti nezdedila nič, len dlh, tak ako to napísal v recenzii na internetovom portáli Google.

9. Odvolateľ na vyjadrenie žalovaného reagoval stanoviskom, v ktorom uviedol, že vyjadrenie žalovaného svedčí o nedostatku jeho sebareflexie a empatie. Na podanom odvolaní a jeho dôvodoch zotrval v plnom rozsahu.

10. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 CSP) a oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355, § 358 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 a § 365 CSP) preskúmal napadnuté

rozhodnutie súdu prvej inštancie a to vo svetle podaného odvolania, pričom dospel k záveru, že rozsudok je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Žalobca sa žalobou domáhal nárokov titulom ochrany osobnosti, a to dôvodiac, že došlo zverejnením recenzie žalovaného na webovej stránke žalobcu na internetovom prehliadači Google.sk k porušeniu jeho občianskej ale i profesionálnej cti, porušeniu práva na ochranu mena a k narušeniu práva na rešpektovanie súkromného života, pod ktorý patrí i právo na ochranu dobrej povesti. Mal za to, že žalovaným zverejnená recenzia presiahla hranice prijateľnej kritiky jeho osoby, ide o urážlivú a znevažujúcu povahu kritiky, bez potrebnej proporcionality medzi ústavne garantovaným právom na ochranu dobrého mena a súkromia žalobcu na strane jednej a na strane druhej právom žalovaného na slobodu prejavu.

12. Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 2Co 211/2011 zo dňa 29. 11. 2022 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil mu vec na ďalšie konanie a rozhodnutie. Krajský súd v Košiciach svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nijako nevysvetlil svoj myšlienkový postup a neodôvodnil na základe akých kritérii výroky žalovaného ako celok, ktoré žalovaný zverejnil na verejne prístupnej stránke žalobcu, ktorý je notárom vyhodnotil ako hodnotiaci úsudok, ktorý nezasiahol do osobnostných práv žalobcu. Z pohľadu odvolacieho súdu výroky predmetného zverejneného textu samé o sebe žiadne hodnotenie, či už osoby žalobcu alebo jeho činnosti neobsahujú. Javia sa ako skutkové tvrdenia vyslovené žalovaným, ktorých pravdivosť by mal žalovaný preukázať v kontexte ďalších dvoch viet text vyznieva ako kritika. Úlohou súdu prvej inštancie bude zistiť a vyhodnotiť, či bola dôvodná a primeraná. Vo veci je potrebné overiť pravdivosť tvrdení žalovaného, že žalobca pre svoju chamtivosť presvedčil neter žalovaného, aby neodmietla dedičstvo po nebohom otcovi, že nebohý otec netere žalovaného / poručiteľ zanechal iba dlhy a príčinnú súvislosť, či neter žalovaného spláca, resp. splácala dlhy poručiteľa kvôli „ nenažranosti notára “ / žalobcu alebo i z iného dôvodu. Súd prvej inštancie podrobne neskúmal a nevysvetlil všetko, čo je v prípadoch ochrany osobnosti skúmať potrebné, či došlo k zásahu do práv žalobcu, či tento zásah bol v súlade so zákonom a či tento zásah v súlade so zákonom bol nevyhnutný v demokratickej spoločnosti. Zároveň súd prvej inštancie sa nezaoberal, nevyhodnotil a nevysvetlil proporcionalitu medzi právom žalobcu na ochranu dobrého mena a právom na slobodu prejavu žalovaného. To znamená nevykonal test proporcionality a nevysvetlil prečo v danom prípade vychádzajúc z jeho zamietavého rozhodnutia uprednostnil právo žalovaného na slobodu prejavu pred právom žalobcu na ochranu osobnosti pred neoprávneným zásahom. V konaní bude potrebné doplniť dokazovanie a dostatočne zistiť skutkový stav tak, aby bolo jasné, či išlo o hodnotiaci úsudok alebo skutkové tvrdenia a či tieto skutkové tvrdenia boli alebo neboli pravdivé, až následne vyhodnotiť na základe všetkých okolností, či za danej situácie došlo alebo nedošlo k neoprávnenému zásahu do práva žalobcu na ochranu osobnosti.

13. Podaním žalobcu zo dňa 10. 5. 2023 na č. l. 111 tento návrh alebo pripojené osvedčenie o dedičstve zo dňa 23. 2. 2016, sp. zn. 21D 726/2014, D not XXX/XXXX-XX z ktorého vyplýva, že odmena notára v prejednávanom dedičstve bola vo výške 52,- EUR a z ktorého zároveň vyplýva, že dedičia boli pri prejednávaní dedičstva riadne poučení, keďže časť pohľadávok neuznali, iné pohľadávky uznali a jednu pohľadávku uznali len čo do výšky istiny. Zároveň navrhol oboznámiť písomnú výpoveď svedka E. N. G., ktorá bola krátkou cestou doručená súdu na pojednávaní dňa 26. 4. 2023.

14. Z písomnej výpovede svedka E. N. G. podľa § 196 CSP zo dňa 26. 4. 2023 na č. l. 106 spisu je zrejmé, že táto pracuje u žalobcu ako administratívna pracovníčka notára od 1. 1. 2016. Počas celej tejto doby sa nestalo, aby JUDr. Ladislav Leheň ako notár sa niekomu vyhrážal pokutami, niekoho ovplyvňoval alebo robil na niekoho nejaký nátlak. Denne ako jeho administratívna pracovníčka je svedkom práve opačného jednania, keď JUDr. Leheň ako notár účastníkom dedičského konania, resp. klientom vec vždy zrozumiteľne vysvetlí, poučí ich o možných variantoch, pritom sa vždy správa úctivo a zdvorilo. Zároveň uviedla, že je si vedomá občiansko-právnych ako aj trestno-právnych následkov krivej výpovede.

15. Z osvedčenia o dedičstve zo dňa 23. 2. 2016 pripojeného dedičského spisu tunajšieho súdu sp. zn. 21D 726/2014 po poručiteľovi A. K. je zrejmé, že dedičia F. K. a A. K. uzavreli medzi sebou dohodu na základe ktorej nehnuteľný majetok po poručiteľovi nadobudla A. K. bez povinnosti výplaty F. K.. Odmena notára JUDr. Ladislava Leheňa ako súdneho komisára v tejto dedičskej veci bola 52,- EUR a náhrada niektorých hotových výdavkov bola stanovená vo výške 109,28 EUR, zvýšenie o 20 % DPH, 32,25 EUR, teda celkom vo výške 193,53 EUR s povinnosťou ich úhrady A. K.. Zároveň dedičia uznali pohľadávku

Krajského súdu v Bratislave vo výške 61,- EUR na základe uznesenia Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 7Ro 365/2013 zo dňa 30. 1. 2014, pohľadávku vo výške 60,- EUR, ktorá vznikla na základe uznesenia Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 3T 151/2013 zo dňa 27. 8. 2013 a pohľadávku vo výške 39,83 EUR, ktorá vznikla na základe uznesenia Okresného súdu Michalovce sp. zn. 15T 216/2008 zo dňa 16. 12. 2008. Zároveň dedičia uznali pohľadávku súdneho exekútora JUDr. Juraja Kočiho, Exekútorský úrad Michalovce a to do výšky istiny 1 178,05 EUR.

16. Na pojednávaní konanom dňa 26. 4. 2023 právny zástupca žalobcu uviedol, že pokiaľ ide o výšku nemajetkovej ujmy, peňažnú náhradu v sume 1999,01 berie späť. Žalobca si uplatňuje náhradu, avšak iba vo výške 0,99 EUR. Zároveň právny zástupca žalobcu uviedol, že v prípade odmietnutia dedičstva by bola odmena žalobcu o 50% navýšená, čo v danom prípade by nebola suma 52,- EUR, ale v konečnom dôsledku by bola odmena 75,- EUR s tým, že táto skutočnosť je zrejmá z osvedčenia o dedičstve. Je pravdou, že žalobca voči neteri žalovaného pohľadávku vymáhal v rámci vykonanej exekúcie. Zároveň predložil písomnú výpoveď svedka a to N. G.. Žalovaný na predmetnom pojednávaní uviedol, že neter išla so svojím bratom na dedičské konanie so zámerom odmietnuť dedičstvo, čo sa však nestalo. Pokiaľ by odmena žalobcu nebola pre žalobcu zaujímavá, tak následne by tento nevymáhal odmenu, ktorú si uplatnil za predmetné dedičské konanie v rámci exekučného konania.

17. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka Fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

18. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

19. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

20. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

21. Podľa § 144 CSP Žalobca môže vziať žalobu späť.

22. Podľa § 145 ods. 1 CSP Ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

23. Podľa § 145 ods. 2 CSP Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

24. Podľa § 145 ods. 3 CSP Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

25. Podľa § 146 ods. 1 CSP Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

26. Podľa § 146 ods. 2 CSP Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

27. Po vrátení veci Krajským súdom prvostupňový súd posudzoval, či neoprávnený zásah do práva žalobcu na ochranu osobnosti, ktorý mal spôsobiť žalovaný zverejnením na webovej stránke žalobcu recenzie/textu v znení: „Pán B. pre svoju chamtivosť presvedčil moju neter, aby podpísala dedičstvo po nebohom otcovi, ktorý zanechal iba dlhy. Mladé dievča teraz spláca otcove dlhy kvôli nenažranosti notára B.. Hlavné, že on má svoju odmenu. Zadáv sa ty chamtivá hnida!!!!“. Spočíval v nepravdivých skutkových tvrdeniach, alebo neprípustných hodnotiacich úsudkoch, prípadne, či spočíval v oboch z uvedených

typov zásahu a to z dôvodu, že ustálená súdna judikatúra z hľadiska kritéria pravdivosti posudzuje jednotlivé typy zásahu odlišne.

28. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby súd najskôr zastavil konanie v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy v sume 1 999,01 EUR.

29. Skutkové tvrdenie sa opiera o fakty, o objektívne existujúcu realitu, ktorá je zistiteľná pomocou dokazovania, pravdivosť tvrdenia je teda overiteľná. Hodnotiaci úsudok naopak vyjadruje subjektívny názor svojho autora, ktorý k danému faktu zaujíma určitý subjektívny postoj. Kým skutkové tvrdenia podliehajú kritériu pravdivosti a ich správnosti je možné aj nutné preukázať / dôkaz pravdy /, hodnotiace úsudky, resp. kritika predstavujú názor toho, kto úsudok vynáša, má preto subjektívnu povahu – preto za hodnotiaci úsudok nemožno považovať merítko pravdivosti, či objektívnej správnosti. Aj hodnotiace úsudky však podliehajú kritériám pravdivého základu ako aj primeranosti z hľadiska formy a sledovaného cieľa.

30. Súd mal za to, že za skutkové tvrdenia je potrebné považovať tieto výroky :

-pán B. pre svoju chamtivosť presvedčil moju neter, aby podpísala dedičstvo po nebohom otcovi, ktorý zanechal iba dlhy
-mladé dievča teraz spláca otcove dlhy kvôli nenažranosti notára Leheňa
-hlavne, že on má svoju odmenu

31. Ďalší výrok súd považoval za hodnotiaci úsudok:
- zadáv sa ty chamtivá hnida.

32. Dôkazné bremeno na preukázanie pravdivosti skôr uvedených tvrdení bolo na žalovanom. Žalovaný na preukázanie týchto skutkových tvrdení navrhol výsluch svedkov a to netere A. K. a sestry L. K.. Zároveň predložil prílohy a to potvrdenie o exekučnom konaní, výzvu od O. P. F., dohoda o splátkach s Krajským súdom Košice.

33. Svedkyňa A. K. pred súdom vypovedala, že sa chcela zrieknuť dedičstva po nebohom otcovi spolu s bratom, nakoľko mal iba dlhy, avšak notár jej povedal, že to nie je možné a následne zároveň spomenul nejakú pokutu. Nakoniec chcel papiere podpísať brat, ale vzhľadom na to, že tento mal hypotéku, tak papiere podpísala ona. Je pravdou, že pán JUDr. Leheň im povedal, že iba do výške zdedeného majetku môže ručiť za dlhy. Notár aj pod hrozbou nejakej pokuty zmenil jej rozhodnutie a podpísala dedičstvo. Žalobca poprel predmetnú výpoveď svedkyne a uviedol, že táto klamala. Výpoveď svedkyne A. K. potvrdila svedkyňa L. K., t. j. jej matka, ktorá však nebola prítomná na prejednaní predmetného dedičstva, ale vypovedala len to, čo jej „porozprávali“ jej deti.

34. V danom prípade bolo na žalovanom, aby preukázal pravdivosť svojho tvrdenia,
že žalobca presvedčil jeho neter, aby podpísala dedičstvo po nebohom otcovi. Toto tvrdenie mala preukázať svedkyňa A. K. svojou výpoveďou, ako účastníka dedičského konania a taktiež svedkyňa L. K., ktorá vypovedala, avšak iba o skutočnostiach o ktorých počula práve od svojich detí, t. j. aj svedkyne A. K.. Je zrejmé, že v danom prípade ide iba o tvrdenie svedkyne A. K., ktorej výpoveď žalobca poprel. Vychádzajúc z uvedeného súd nemal za preukázané, že svedkyňa A. K. ako dedička spolu so svojím bratom sa chceli zrieknuť dedičstva po nebohom otcovi a práve žalobca ich mal presvedčiť o opaku, nakoľko okrem výpovede svedkyne A. K. žiaden iný dôkaz na preukázanie tohto skutkového tvrdenia zo strany žalovaného predložený nebol. Je zrejmé, že jednotliví svedkovia žalovaného sú v príbuzenskom vzťahu ku samotnému žalovanému a preto ich výpovede môžu byť vzájomnou pomocou samotnému žalovanému, pričom žalobca predložil písomnú výpoveď administratívnej pracovníčky E. N. G., ktorou poprela, aby žalobca niekoho ovplyvňoval alebo robil na niekoho nátlak. Okrem tohto tvrdenia súd posudzoval ďalšie skutkové tvrdenie a to, že nebohý otec netere žalovaného zanechal iba dlhy. Vychádzajúc z osvedčenia po dedičstve po poručiteľovi A. K. zo dňa 23. 2. 2016 je zrejmé, že tento okrem dlhov, t. j. pasív, ktoré uznali a to pohľadávok Krajského súdu v Bratislave a pohľadávku súdneho exekútora JUDr. Juraja Kočiho, ktorú uznali do výšky istiny vo výške 1 178,05 EUR boli predmetom dedičstva zanechal aj aktíva a to nehnuteľnosti v katastrálnom území M. H. K. LV č. XX, parc. reg. C, evidovaná na katastrálnej mape, parc. č. 674/26 – záhrady o výmere 1665 m 2, parc.

č. 674/52 – zastavané plochy a nádvoria o výmere 639 m2, rodinný dom súp. č. 360, na parcele č. 674/52, podiel pod B 3 v 1/12 – ine s tým, že hodnota nehnuteľností bola 1 722,- EUR. Vychádzajúc z uvedeného je zrejmé, že v danom prípade nebola preukázaná pravdivosť tohto tvrdenia, že otec netere žalovanej zanechal iba dlhy, nakoľko bolo preukázané, že tento zanechal aj nehnuteľný majetok. Ďalším skutkovým tvrdením žalovaného bolo tvrdenie, že „ mladé dievča teraz spláca otcove dlhy kvôli nenažranosti notára Leheňa “. Žalovaný predložil listinné dôkazy týkajúce sa upovedomenia o ukončení exekúcie v súvislosti s odmenou žalobcu skôr uvedeného dedičského konania, taktiež výzvu na úhradu pohľadávky Všeobecnej zdravotnej poisťovni na č. l. 33 spisu, dohodu o možnosti splácať vymáhanú pohľadávku zo strany Exekútorského úradu súdneho exekútora JUDr. Štefana Šviderského Phd. vo veci oprávneného B. C. CONSULT s. r. o. proti povinnej A. K. na č. l. 34 spisu, dohodu o splátkach oprávneného Slovenskej republiky – Krajský súd v Bratislave s povinným A. K. na č. l. 36 spisu, konečné vyúčtovanie exekučného konania vo veci oprávneného žalobcu a povinnej A. K. na č. l. 37 spisu. Skôr uvedené listinné dôkazy o splácaní dlhov zo strany A. K. nepreukazujú tvrdenie žalovaného o tom, že táto spláca otcove dlhy kvôli nenažranosti notára B.. Samotná svedkyňa A. K. vo svojej výpovedi uviedla, že žalobca im povedal v rámci dedičského konania, že môžu ručiť za dlhy iba vo výške zdedeného majetku. Žalovaný žiadnym dôkazom nepreukázal svoje tvrdenie, že skôr uvedené dlhy, ktoré spláca A. K. súvisia s nenažranosťou notára B.. Skutkové tvrdenie žalovaného v tretej vete: „ hlavne, že on má svoju odmenu “, súvisí so skôr uvedeným tvrdením a bolo na žalovanom, aby preukázal pravdivosť tohto svojho tvrdenia, to znamená, aby v prípade preukázania pravdivosti tvrdenia o tom, že žalobca presvedčil neter žalovaného, aby podpísala dedičstvo po nebohom otcovi následne preukázal rozdiel v odmene akú by mal notár v prípade ak by neter žalovaného odmietla dedičstvo a odmenou akú si vyúčtoval žalobca ako súdny komisár v dedičskej veci po poručiteľovi netere žalovaného. Skutkové tvrdenie žalovaného hlavne, že on má svoju odmenu bolo rozporované zo strany právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní konanom dňa 26. 4. 2023 v tom zmysle, že odmena žalobcu predstavovala sumu 52,- EUR a v prípade odmietnutia dedičstva by táto odmena bola o 50 % navýšená. To znamená, že táto odmena by bola v konečnom dôsledku v sume 75,- EUR. Žalovaný predmetné tvrdenie žalobcu nepoprel.

35. Súd teda uzatvoril, že skutkové tvrdenia žalovaného v uvedenom statuse sú nepravdivé, čo je prvý predpoklad pre kvalifikáciu zásahu do osobnostných práv žalobcu ako neoprávneného.

36. Vzhľadom na vyššie uvedený záver o nepravdivom základe skutkovým tvrdení žalovaného, pokiaľ žalovaný v nádväznosti na tieto skutkové tvrdenia vyriekol hodnotiaci úsudok, t. j. „ zadav sa chamtivá hnida !!!! “ potom je nutné konštatovať, že pre tento hodnotiaci úsudok niet pravdivého skutkového základu.

37. Za takejto situácie, kedy neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti žalobcu má svoj pôvod v nepravdivých skutkových tvrdeniach, potom súd už ani nemusel hodnotiť, či nasledujúci hodnotiaci úsudok žalovaného - t. j. jeho kritika voči žalobcovi bola primeraná, pretože jeho hodnotiaci úsudok vychádzal z nepravdivých východiskových tvrdení.

38. Vzhľadom na skôr zistený skutkový stav veci súd mal za preukázané, že recenzia žalovaného napísaná na internetovom prehliadači Google na profile žalobcu bola nepravdivá, vychádzala z nepravdivých skutkových tvrdení a následne z toho plynúci hodnotiaci úsudok, preto v danom prípade nemôže požívať ochranu v zmysle článku 26 Ústavy SR a článku 10 Dohovoru o ochrane ľudských právach a základných slobôd, nakoľko zasiahla do osobnostných práv žalobcu v zmysle článku 19 ods. 1 Ústavy SR a článku 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv základných slobôd žalobcu. V danom prípade okrem nepravdivých skutkových tvrdení žalovaný použil expresívne a hanlivé výrazy, ktorými hanobil a zneuctil žalobcu. Vzhľadom na uvedené súd preto v zmysle výroku II. zaviazal žalovaného odstrániť na profile žalobcu žalovaným uvedený status a následne v zmysle výroku III. tohto rozsudku zaviazal žalovaného ospravedlniť sa žalobcovi a to na rovnakom mieste rovnako veľkými písmenami ako bol zverejnený skôr uvedený status žalovaného na profile žalobcu.

39. Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch / po čiastočnom späťvzatí /, ktorej žalobca sa domáhal súd konštatuje, že podmienka priznania náhrady nemajetkovej ujmy / t. j. materiálnej satisfakcie / závisí od individuálnych okolností daného prípadu. Za závažnú ujmu treba podľa judikatúry súdov považovať ujmu, ktorú fyzická osoba žiada podľa okolnosti za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho tvrdenia alebo dopad a následky. Pritom nie sú rozhodujúce jej subjektívne

pocity ale objektívne hľadisko. V konaní bolo preukázané, že žalobca na profile žalobcu internetového prehliadača Google zverejnil skôr uvedenú nepravdivú recenziu, ktorá objektívne bola a doposiaľ je viditeľná, nakoľko žalovaný túto svoju recenziu neodstránil neznámemu počtu osôb, ktorých počet nie je možné objektívne preukázať. Táto nepravdivá recenzia sa dotýka žalobcu nielen ako osoby, ale aj ako verejne činnej osoby a zároveň môže ovplyvniť budúci vývoj a pracovnú kariéru žalobcu, preto súd z uvedeného dôvodu mal za to, že v danom prípade je preukázaný aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Pri výške nemajetkovej ujmy bol súd viazaný čiastočným späťvzatím výšky tohto nároku a preto súd priznal žalobcovi iba symbolickú náhradu tejto nemajetkovej ujmy vo výške 0,99 EUR v zmysle výroku rozsudku.

40. S poukazom na skôr uvedené súd rozhodol v zmysle výrokov tohto rozsudku.

41. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd priznal úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalovanému v plnom rozsahu a to aj napriek čiastočnému späťvzatiu nároku ohľadom výšky nemajetkovej ujmy, nakoľko tento nárok žalobcu bol dôvodný , pričom výška nemajetkovej ujmy závisí na úvahe súdu s tým, že o výške náhrady prvoinštančných trov konania bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 2 CSP.

42. Podľa 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP súd priznal úspešnému žalobcovi trovy odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.